

Onsdag den 13. december 2017

HENSTILLINGER

EUROPA-PARLAMENTET

P8_TA(2017)0491

Henstilling på baggrund af undersøgelsen vedrørende hvidvaskning af penge, skatteundgåelse og skatteunddragelse

Europa-Parlamentets henstilling af 13. december 2017 til Rådet og Kommissionen på baggrund af undersøgelsen vedrørende hvidvaskning af penge, skatteundgåelse og skatteunddragelse (2016/3044(RSP))

(2018/C 369/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 116 og 226 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens afgørelse 95/167/EF, Euratom, EKSF af 19. april 1995 om de nærmere vilkår for udøvelse af Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 8. juni 2016 om nedsættelse af et undersøgelsesudvalg til undersøgelse af påstande om overtrædelser af og fejl og forsømmelser i forbindelse med gennemførelsen af EU-retten for så vidt angår hvidvaskning af penge, skatteundgåelse og skatteunddragelse, dets sagsområder, sammensætning og funktionsperiode ⁽²⁾,
- der henviser til sine beslutninger af 25. november 2015 ⁽³⁾ og af 6. juli 2016 ⁽⁴⁾ om afgørelser i skattespørgsmål og andre foranstaltninger af lignende art eller med lignende virkning,
- der henviser til sin beslutning af 16. december 2015 med henstillinger til Kommissionen om større gennemsigtighed, samordning og konvergens i EU's selskabsbeskatningspolitik ⁽⁵⁾,
- der henviser til Kommissionens rapport af 26. juni 2017 om vurderingen af de risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der påvirker det indre marked, og som vedrører grænseoverskridende aktiviteter (COM(2017)0340),
- der henviser til EU's FIU-platforms kortlægning og mangelanalyse vedrørende de europæiske FIU'ers beføjelser til og hindringer for at fremskaffe og udveksle oplysninger af 15. december 2016,
- der henviser til udkast til henstilling fra Undersøgelsesudvalget om Hvidvaskning af Penge, Skatteundgåelse og Skatteunddragelse,
- der henviser til endelig beretning fra Undersøgelsesudvalget om Hvidvaskning af Penge, Skatteundgåelse og Skatteunddragelse (A8-0357/2017),

⁽¹⁾ EFT L 113 af 19.5.1995, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 166 af 24.6.2016, s. 10.

⁽³⁾ EUT C 366 af 27.10.2017, s. 51.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0310.

⁽⁵⁾ EUT C 399 af 24.11.2017, s. 74.

Onsdag den 13. december 2017

— der henviser til forretningsordenens artikel 198, stk. 12,

1. Generelt

1. konstaterer med bekymring, at Panama Papers har svækket borgernes tillid til vores finansielle og skattemæssige systemer; understreger, hvor afgørende det er at genskabe offentlighedens tillid og sikre retfærdige og gennemsigtige skattesystemer samt skattemæssig og social retfærdighed; opfordrer med henblik herpå Den Europæiske Union og dens medlemsstater til på korrekt vis at implementere og styrke deres retlige instrumenter med henblik på at lade lukkethed afløse af åbenhed, samarbejde og informationsudveksling og modarbejde hvidvask mere effektivt og opfordrer medlemsstaterne til at forenkle deres skattesystemer med det formål at sikre en mere retfærdig beskatning og fremme investeringer i realøkonomien;

2. fremhæver det påtrængende behov for at omdefinere den europæiske beskatningsmodel for at begrænse illoyal konkurrence mellem medlemsstaterne;

3. beklager rækken af sager med misforvaltning i gennemførelsen af EU-lovgivningen, som Undersøgelsesudvalget til Undersøgelse af Påstande om Overtrædelser af og Fejl og Forsømmelser i forbindelse med Gennemførelsen af EU-Retten for så vidt angår Hvidvaskning af Penge, Skatteundgåelse og Skatteunddragelse, har afdækket, og udtrykker alvorlig bekymring over overtrædelser af det tredje hvidvaskdirektiv (AMLD3)⁽¹⁾ i relation til de finansielle efterretningsheders (FIU'ers) samarbejdsindsats; opfordrer indtrængende både Kommissionen og medlemsstaterne til at øge deres indsats, engagement, samarbejde samt økonomiske og menneskelige ressourcer med henblik på at forbedre tilsynet og håndhævelsen, ikke blot for at opnå en mere effektiv forebyggelse og bekæmpelse af ulovlige praksisser såsom hvidvask, skatteunddragelse og skattesvig, men også for at forhindre og bekæmpe skatteundgåelse og aggressiv skatteplanlægning, der muligvis er lovligt, men i strid med lovens ånd; minder om princippet om forudsigelighed af de tiltaler, der rejses; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at enhver lovovertrædelse straffes behørigt; insisterer på, at hermed de forbundne bestræbelser skal være omkostningseffektive;

4. opfordrer medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger angående indberettede tilfælde af hvidvaskning af penge og indberetninger om mistænkelige transaktioner, så der kan foretages egentlige undersøgelser, så snart myndighederne får kendskab til oplysningerne;

5. minder om EU-rammerne for indberetninger om mistænkelige transaktioner og understreger behovet for et tættere internationalt samarbejde mellem EU's og tredjelandes finansielle efterretningsenheder; anmoder også om større undersøgelsesbeføjelser for EU-organer, navnlig Europol og Eurojust, i sager om hvidvaskning af penge;

6. minder om, at en ordentlig kontrol af de ultimative reelle ejere er afgørende for at undgå, at tomme selskaber bruges til hvidvaskning af penge (som det fremgår af sagen om det aserbajdsjanske møntvaskeri); kræver også en effektiv gennemførelse og håndhævelse af EU-direktivet om bekæmpelse af hvidvaskning af penge;

7. opfordrer medlemsstaterne til at afholde sig fra at bedrive aggressiv skatteplanlægning på udbudssiden ved at reklamere for og tilbyde skatteafgørelser, begunstigelser eller ad hoc-regler;

8. opfordrer alle jurisdiktioner, der har gennemført eller vil gennemføre OECD's henstillinger om bekæmpelse af BEPS i national ret, til ikke blot at overholde ordlyden af henstillingerne, men også ånden bag dem; minder om, at gennemsigtighed er et vigtigt redskab til bekæmpelse af skatteunddragelse, navnlig aggressiv skatteplanlægning;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15).

Onsdag den 13. december 2017

9. finder det beklageligt, at der stadig findes mange smuthuller i den nuværende lovgivning om skatteunddragelse og bekæmpelse af hvidvask på EU-plan og nationalt plan, og mener, at der er et påtrængende behov for en grundig implementering og yderligere styrkelse af gældende lovgivning; påskønner den øgede indsats og de fremskridt, der er gjort siden offentliggørelsen af Panama Papers, for at fremsætte nye lovforslag om indførelse af inkluderende strategier, men beklager manglen på politisk vilje i nogle medlemsstater til at gøre fremskridt med reformer og håndhævelse, der kunne sikre reelle ændringer;

10. finder det beklageligt, at skattepolitiske sager i Rådet ofte blokeres af individuelle medlemsstater; gentager TAXE1-udvalgets advarsel om, at enstemmighedsreglen i Rådet ved at give hver enkelt medlemsstat vetoret i skatteanliggender mindsker incitamentet til at bevæge sig fra status quo i retning af en mere samarbejdsorienteret løsning; gentager sin opfordring til Kommissionen om at anvende proceduren i artikel 116 i TEUF, som gør det muligt at fravige enstemmighedskravet i tilfælde, hvor den finder, at en forskel mellem medlemsstaternes ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser fordrejer konkurrencevilkårene på det indre marked;

11. konstaterer, at skatteundgåelse, skatteunddragelse og hvidvask fortsat er globale fænomener og derfor kræver en omfattende, klar og sammenhængende respons baseret på gensidig støtte og øget samarbejde på EU-plan og globalt plan; opfordrer indtrængende Kommissionen til at påtage sig en førende rolle i den globale kamp mod skatteundgåelse, skatteunddragelse og hvidvask;

12. konstaterer med bekymring manglen på ambitiøse og konkrete foranstaltninger til bekæmpelse af skattely; henleder i den forbindelse opmærksomheden på, at en øget gennemsigtighed ikke i sig selv vil være tilstrækkelig til at tackle dette problem; understreger derfor, at det haster med at få sat skub i det internationale samarbejde og en multilateral tilgang, som såvel de udviklede lande som udviklingslandene skal inddrages i;

13. opfordrer medlemsstaterne og EU-institutionerne til at støtte og fremme et mellemstatsligt topmøde i FN-regi med henblik på at fastlægge en køreplan og fælles handlingsplan for eliminering af skattely;

14. understreger, at det er nødvendigt at definere digitale erhvervsvirksomheder som begreb for at tage fuldt hensyn til digitaliseringen af erhvervslivet og sikre, at selskaber, som har indtægter i en medlemsstat uden at være fysisk etableret i denne, behandles på samme måde som selskaber med en fysisk tilstedeværelse; opfordrer derfor Kommissionen til at inkludere digitale selskaber i alle foranstaltninger vedrørende bekæmpelse af skatteundgåelse og andre skatterelaterede spørgsmål på EU-plan;

15. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at være proaktive og ikke vente på afsløringer i medierne, før de tager disse problemer op som prioriterede spørgsmål; minder om, at gennemsigtighed ikke blot kan begrænses til enkelte sektorer;

16. fremhæver, at det er nødvendigt at holde øje med, at Brexit hverken fører til øget skattekonkurrence mellem de 27 tilbageværende medlemsstater med det formål at tiltrække visse industri- og servicevirksomheder, som er placeret i Det Forenede Kongerige, eller til, at Det Forenede Kongerige slækker på indsatsen mod skatteunddragelse, herunder i dets oversøiske områder og andre territorier; henleder Kommissionens opmærksomhed på, at der bør tages fornødent hensyn til dette aspekt under forhandlingerne i Brexits anden fase om en eventuel partnerskabs- eller handelsaftale med Det Forenede Kongerige;

17. beklager Kommissionens beslutning om at skrinlægge sine planer om udgivelse af toårige rapporter om bekæmpelse af korruption i alle medlemsstaterne; noterer sig, at Kommissionens overvågning af bekæmpelsen af korruption fremover skal ske inden for rammerne af det europæiske semester; er af den opfattelse, at korruptionsbekæmpelse risikerer at blive overskygget af andre økonomiske og finansielle spørgsmål i denne proces; opfordrer Kommissionen til at foregå med et godt eksempel, genoptage udgivelsen af rapporten og forpligte sig til en meget mere troværdig og omfattende strategi for korruptionsbekæmpelse;

Onsdag den 13. december 2017

18. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gennemføre en konsekvensanalyse vedrørende muligheden for obligatorisk registrering af eller forbud mod, at EU-borgere og EU-selskaber ejer, herunder reelt ejer, finansielle konti og tomme selskaber i lande, der er opført på EU's liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner og EU's liste over lande med strategiske mangler i deres ordninger for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og bekæmpelse af finansiering af terrorisme, med henblik på at forhindre skatteunddragelse og skattesvig;

2. Skatteunddragelse og skatteundgåelse

2.1. Offshorestrukturer

19. fremhæver det presserende behov for en fælles international definition af offshorefinanscenter (Offshore Financial Centre, OFC), skattely, jurisdiktion med bankhemmelighed (secrecy jurisdiction), ikkesamarbejdsvillig skattejurisdiktion samt højrisikoland for hvidvask; anmoder om, at disse definitioner vedtages på internationalt plan, uden at dette må forhindre, at EU's fælles sortliste offentliggøres straks; understreger, at disse definitioner forudsætter fastlæggelse af klare og objektive kriterier;

20. minder medlemsstaterne om betydningen af princippet om en generel omgåelsesregel indenfor skattepolitik og opfordrer skattemyndighederne til at anvende dette princip konsekvent for at undgå, at der skabes strukturer for skattesvig og skatteunddragelse;

21. mener, at det som led i indsatsen for at fremme et øget internationalt samarbejde også er afgørende at fastholde den retlige objektivitet af disse definitioner og deres håndhævelse, eftersom nogle jurisdiktioner vil kunne tilslutte sig internationalt vedtagne standarder, men undlade at anvende dem i praksis; understreger, at disse definitioner skal være politisk neutrale og bør give de jurisdiktioner, der er opført på listen, et incitament til at vedtage foranstaltninger, der kan få dem fjernet fra samme;

22. minder om, at en formel tilslutning til de internationalt vedtagne standarder er det første skridt, men at kun en korrekt implementering af samme og en reel og autentisk indsats vil mindske risikofaktorerne og sikre et vellykket udfald af kampen mod hvidvask, skattesvig og skatteunddragelse;

23. minder om, at frizoner og frihavne ikke må misbruges, så de fungerer på samme måde som skattely, eller for at omgå de internationale gennemsigtighedsregler med henblik på hvidvask; opfordrer Kommissionen til at tackle spørgsmålet om frihavne i Den Europæiske Union;

24. opfordrer Kommissionen til at fremsætte et lovgivningsmæssigt forslag til sikring af, at revisions- og oplysningskravene for offshorestrukturer, hvis reelle ejere befinder sig i medlemsstaterne, svarer til dem, der gælder i den europæiske jurisdiktion, hvor den reelle ejer befinder sig;

25. mener, at EU bør gøre det ulovligt at handle med juridiske konstruktioner etableret i skattely, hvis den reelle ejer ikke kan identificeres;

26. opfordrer Kommissionen til at udgive en årlig rapport om brugen af EU-midler samt pengeoverførsler fra Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD) til offshorestrukturer, herunder antallet og arten af blokerede projekter, begrundelserne for blokeringen af projekter og opfølgende foranstaltninger til sikring af, at ingen EU-midler direkte eller indirekte bidrager til skatteundgåelse og skattesvig;

2.1.1. En fælles EU-liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner

27. påskønner Kommissionens ledende rolle i fastlæggelsen af kriterier for en fælles EU-liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner; beklager den langsomme karakter af denne proces; opfordrer Rådet til ikke at udvande, men tværtimod højne ambitionsniveauet for kriterierne til nævnte liste; finder det afgørende, at alle de kriterier, Kommissionen har foreslået, tages i betragtning, herunder bl.a. fravær af selskabsskat eller en selskabsskattesats på nær nul, og understreger vigtigheden af disse kriterier, hvis listen skal være effektiv og ikke vilkårlig; mener, at kriteriet om gennemsigtighed bør anvendes fuldt ud, og at kriterierne også bør tage tilstrækkeligt hensyn til gennemførelsen og håndhævelsen; mener, at Rådet for at gøre denne liste effektiv og troværdig bør indføre håndfaste, forholdsmæssige og afskrækkende fælles sanktioner mod lande på listen, og understreger, at vurderingen af de enkelte lande bør foregå på en gennemsigtig måde;

Onsdag den 13. december 2017

opfordrer Rådet og Kommissionen til at indføre en gennemsigtig og objektiv revisionsmekanisme, der inddrager Parlamentet, til opdatering af listen i fremtiden; minder om, at formålet med en sådan liste er at få de pågældende jurisdiktioner til at ændre deres adfærd med hensyn til hvidvask og hjælp til skattesvig;

28. beklager, at EU's liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner, vedtaget og offentliggjort af Rådet, kun fokuserer på jurisdiktioner uden for EU, idet lande i EU, der har spillet en systematisk rolle i fremme og godkendelse af skadelig skattepraksis, og som ikke opfylder kriteriet om en retfærdig beskatning, ikke er medtaget; understreger, at mindst fire medlemsstater ville være medtaget på listen, hvis de blev screenet i henhold til de samme EU-kriterier, som påvist i en simulering foretaget af Oxfam; er bekymret over, at forhåndsudelukkelse af EU-lande fra kontrol påvirker hele processens legitimitet, troværdighed og effektivitet;

29. er af den opfattelse, at Kommissionen, når EU's liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner er på plads, bør foreslå ledsagende lovgivning, hvorved skattemyndighederne i alle medlemsstater pålægges en harmoniseret forpligtelse til årligt at offentliggøre data, der viser den samlede værdi af og destinationen for pengeoverførsler fra hver enkelt medlemsstat til hver enkelt jurisdiktion på denne liste;

30. opfordrer til også at lade sanktioner omfatte selskaber, banker, revisions- og advokatfirmaer samt skatterådgivere, som bevisligt har været involveret i ulovlige, skadelige eller uretmæssige aktiviteter med ikkesamarbejdsvillige jurisdiktioner eller bevisligt har formidlet ulovlige, skadelige eller uretmæssige selskabsskatteordninger under anvendelse af retlige instrumenter i de pågældende jurisdiktioner;

31. beklager, at en række borgere, enheder og politisk eksponerede personer fra Unionen optræder i Panama Papers; tilskynder medlemsstaterne til at præcisere, om de pågældendes rolle i disse papirer blevet behørigt efterforsket, og om der i den forbindelse har været tale om overtrædelse af national ret; understreger i samme forbindelse med beklagelse, at mange af de borgere, enheder og politisk eksponerede personer, der blev anmodet om at samarbejde med Parlamentets Undersøgelsesudvalg til Undersøgelse af Påstande om Overtrædelser af og Fejl og Forsømmelser i forbindelse med Gennemførelsen af EU-Retten for så vidt angår Hvidvaskning af Penge, Skatteundgåelse og Skatteunddragelse, nægtede at fremlægge information, som kunne have været til gavn for udvalgets arbejdsopgaver;

32. bemærker, at ifølge de seneste data fra Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) om udenlandske direkte investeringer tiltrækker Luxembourg og Nederlandene tilsammen flere udenlandske investeringer end USA, hvoraf størstedelen er i enheder med særligt formål uden nogen væsentlig økonomisk aktivitet, og at Irland tiltrækker flere udenlandske investeringer end både Tyskland og Frankrig; påpeger, at ifølge det nationale statistiske kontor beløber de udenlandske investeringer i Malta sig til 1 474 % af landets økonomi; noterer sig, at ifølge en undersøgelse foretaget af Amsterdam Universitet passerede 23 % af alle selskabsinvesteringer, der endte i skattely, gennem Nederlandene; mener, at disse data klart viser, at nogle medlemsstater fremmer uforholdsmæssigt store overførsler af overskud på bekostning af andre medlemsstater;

33. opfordrer Kommissionen til inden udgangen af 2018 at forelægge en rapport, der vurderer skatteordningerne i medlemsstater og deres afhængige jurisdiktioner, regioner eller andre administrative strukturer, som fremmer skatteunddragelse og skattesvig og har en potentielt skadelig indvirkning på det indre marked;

2.1.2. *En EU-liste over højrisikotredjelande for hvidvask*

34. beklager, at Kommissionen til dato ikke har foretaget sin egen uafhængige vurdering med henblik på at identificere højrisikotredjelande med strategiske mangler i overensstemmelse med hvidvaskdirektivets bestemmelser, men udelukkende støtter sig på listen fra Den Finansielle Aktionsgruppe (FATF), som Kommissionen er medlem af; beklager, at Kommissionen ikke gav et fyldestgørende svar på Parlamentets krav i denne henseende;

35. opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremskynde arbejdet på sin egen liste og aflægge rapport til Europa-Parlamentet om implementeringen af dens køreplan og navnlig dens tilsagn om at øge alle de nødvendige ressourcer til taskforcen til forebyggelse af økonomisk kriminalitet;

Onsdag den 13. december 2017

36. mener, at det er af allerstørste betydning, at EU's mål er mere ambitiøse end FATF's på dette område; påpeger i den forbindelse, at der er behov for flere investeringer i menneskelige og finansielle ressourcer eller en optimering af deres fordeling i Kommissionen med henblik på at styrke screeningproceduren;

37. mener, at formålet med denne liste er at tilskynde disse jurisdiktioner til at ændre adfærd med hensyn til hvidvask eller terrorfinansiering og at afskrække andre stater fra at implementere tilsvarende, potentielt skadelige politikker;

38. opfordrer Kommissionen til at påtage sig den centrale rolle for både listen over højrisikotredjelande for så vidt angår hvidvask og revisionen af den europæiske liste over skattely, så sammenhængen og komplementariteten sikres;

2.2. Anden skattelovgivning

39. påskønner den nye lovgivning, der er vedtaget i de seneste to år som reaktion på LuxLeaks; påskønner EU's engagement i OECD's BEPS-projekt; opfordrer medlemsstaterne til hurtigt at gennemføre EU-lovgivningen i deres respektive retsordener og sørge for, at den håndhæves;

40. mener, at der er brug for en ambitiøs offentlig landeopdelt rapportering for at øge gennemsigtigheden på skatteområdet og den offentlige kontrol med multinationale selskaber, da dette vil give den brede offentlighed adgang til oplysninger om de overskud, de har opnået, den støtte, de har modtaget, og den skat, de betaler i de jurisdiktioner, hvor de opererer; opfordrer indtrængende Rådet til at nå til enighed om forslaget om at indlede forhandlinger med de andre EU-institutioner med henblik på at vedtage en offentlig landeopdelt rapportering, hvilket er et af de vigtigste tiltag for at opnå større gennemsigtighed omkring selskabers skatteforhold for alle borgere;

41. understreger, at offentlig landeopdelt rapportering vil give investorer og aktionærer mulighed for at tage virksomhedernes skattepolitikker i betragtning, når de deltager i aktionærmøder og træffer investeringsbeslutninger;

42. påpeger, at skatteoplysninger bør blive et væsentligt element i selskabers regnskabsaflæggelse;

43. opfordrer indtrængende Rådet til at indgå en hurtig og ambitiøs aftale om begge faser af det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag (CCCTB); minder om, at dette ud over at reducere omkostningerne for selskaber og medlemsstaternes skatteforvaltninger vil løse problemet med interne afregningspriser og sikre en mere fair konkurrence på det indre marked; understreger, at harmonisering af skattegrundlaget er den bedste metode til at sætte en stopper for skatteoptimering og aggressiv skatteplanlægning med lovlige midler; påpeger, at en ny bindende definition af »fast driftssted« er nødvendig for at sikre, at beskatningen finder sted der, hvor den økonomiske aktivitet finder sted, og den økonomisk værdi skabes; påpeger, at dette bør ledsages af bindende minimumskriterier, der kan tjene til at afgøre, om den økonomiske aktivitet har tilstrækkelig substans til at blive beskattet i en medlemsstat, så man undgår problemet med »postkasseselskaber«, ikke mindst i forbindelse med de udfordringer, som den digitale økonomi frembyder;

44. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at bevæge sig i retning af langt mere ambitiøse reformer på beskatningsområdet;

45. understreger, at hvis enhedsbeskatning som middel til at sætte en stopper for overførsel af overskud skal fungere, er den nødt til at være global, og at en indførelse af CCCTB på EU-plan risikerer at skabe en situation, hvor EU-medlemsstaternes nuværende tab af skatteindtægter til resten af verden bliver permanent, og det samme gælder visse medlemsstaters udnyttelse af resten af verden; bemærker, at en ren EU-tilgang kan fjerne incitamentet til at overføre overskud inden for EU, men samtidig åbne døren for nye incitamenter til og muligheder for at flytte overskud ud af EU;

46. minder om sine henstillinger om at sikre, at automatisk udveksling af oplysninger om skatteafgørelser udvides til at omfatte alle afgørelser, og at Kommissionen får adgang til alle relevante oplysninger for at sikre overholdelse af EU's konkurrenceregler⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 16. december 2015 med henstillinger til Kommissionen om større gennemsigtighed, samordning og konvergens i EU's selskabsbeskatningspolitik; Henstilling A4.

Onsdag den 13. december 2017

47. opfordrer Kommissionen til snarest muligt at forelægge et lovgivningsmæssigt forslag om at revidere direktivet om administrativt samarbejde (DAC)⁽¹⁾ med henblik på at fremme større samarbejde på skatteområdet mellem medlemsstaterne gennem en forpligtelse til at besvare gruppeanmodninger på skatteområdet, således at ét europæisk land kan fremlægge alle de oplysninger, de andre har brug for med henblik på at retsforfølge grænseoverskridende skatteunddragere; minder om sit forslag om ændring af DAC med henblik på at forbedre medlemsstaternes koordinering af skatterevisioner ⁽²⁾;

48. beklager, at i henhold til EU's statsstøtteregler tilfalder ubetalt skat, der inddrives fra modtagere af ulovlig skattemæssig støtte, det land, der har tildelt støtten, i stedet for de lande, der har været udsat for en udhuling af deres skattegrundlag som følge af konkurrenceforvridende skatteordninger; opfordrer med henblik herpå Kommissionen til at udvikle passende metoder til at kvantificere de tabte indtægter for de berørte medlemsstater og etablere passende inddrivelsesprocedurer for at sikre, at ubetalte skatter fordeles til de medlemsstater, hvor den økonomiske aktivitet faktisk finder sted;

49. mener, at skattereformer altid skal sætte borgerne i stand til at udøve kontrol og give civilsamfundet adgang, information og uddannelse til at deltage på produktiv vis i udformningen af disse politikker, hvilket ikke er den nuværende praksis;

50. understreger desuden, at skattelovgivningen, det være sig på nationalt og europæisk plan, skal forenkles og affattes på en måde, som gør den tilgængelig for alle borgere, for at undgå den kompleksitet, som kun gavner dem, der lever af at udtænke skatteundgåelsesordninger;

51. opfordrer Kommissionen til at fremsætte et forslag til revision af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud ⁽³⁾, der skal omfatte foranstaltninger, der kan forhindre, at offentlige forvaltninger samarbejder med selskaber, der gør brug af skattely;

52. opfordrer Kommissionen til at iværksætte en omfattende evaluering af de 19 års arbejde, der er udført af Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen for Erhvervsbeskatning, som fokuserer på de resultater, der er opnået med forebyggelse af grænseoverskridende skadelige selskabsbeskatningsordninger, i form af en offentlig rapport; opfordrer til på grundlag af rapportens konklusioner at foretage en reform af Adfærdskodeksgruppen, der kan føre til større gennemsigtighed og effektivitet i dens arbejde, eftersom gruppen skal spille en central rolle i EU's indsats for at forbedre dette område; opfordrer til, at Europa-Parlamentet får undersøgelses- og kontrolbeføjelser over denne gruppe;

53. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en oversigt over de skadelige skatteordninger, hvor Adfærdskodeksgruppen ikke har kunnet opnå enighed om modforanstaltninger, og offentliggøre denne oversigt; opfordrer Kommissionen til inden udgangen af 2020 at vurdere virkningerne af patentboksordninger baseret på neksusmetoden og til om muligt at kvantificere deres virkninger for innovation og tab af skatteindtægter;

54. beklager, at en række EU-medlemsstater figurerede i Panama Papers; opfordrer Kommissionen til i samarbejde med skattemyndighederne at iværksætte en bred evaluering af potentielt skadelige skatteforanstaltninger i medlemsstaterne, der forvrider konkurrencen, og de modforanstaltninger, der er truffet, samt disse foranstaltningers afsmittende virkninger på andre jurisdiktioner; opfordrer til indførelse af en effektiv kontrolmekanisme med henblik på overvågning af nye, muligvis skadelige skatteforanstaltninger, som EU-medlemsstater måtte indføre;

55. opfordrer Kommissionen til at forelægge et lovgivningsforslag til løsning af problemet med grænseoverskridende omdannelser og flytninger af hjemsted og fastlægge klare regler for flytning af et selskabs hovedsæde, herunder regler til modarbejdelse af postkasseselskaber;

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF (EUT L 64 af 11.3.2011, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 16. december 2015 med henstillinger til Kommissionen om større gennemsigtighed, samordning og konvergens i EU's selskabsbeskatningspolitik; Henstilling B5.

⁽³⁾ EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65.

Onsdag den 13. december 2017

56. opfordrer indtrængende Kommissionen og alle medlemsstaterne til at sikre, at der sættes en stopper for metoden med »corporate tax inversion«, hvorved et multinationalt selskab erhverves af en mindre virksomhed beliggende i et skattely og overtager sidstnævntes juridiske hjemsted, således at det kan »flytte« sit hovedsæde og nedbringe de to selskabers kombinerede skattebyrde, en proces, der efterfølges af en »ribning« af indtægterne via fradragsberettigede betalinger til skattelyet (i form af f.eks. lån, royalties og tjenesteydelser), der har som mål at undgå at betale skat af den pågældende multinationale koncerns overskud optjent på hjemmemarkedet;

57. understreger behovet for at især at fokusere på stadig mere udbredte skadelige skattepraksisser såsom misbrug af patentbokse, derivater, swaps osv., der anvendes med sigte på skatteundgåelse;

58. konstaterer med tilfredshed, at Kommissionen i forbindelse med sin undersøgelse af statsstøtteområdet i august 2016 konkluderede, at Irland ulovligt havde givet Apple en ubegrundet skatterabat på 13 mia. EUR; sætter spørgsmålstegn ved den irske regerings beslutning om at appellere denne afgørelse i et forsøg på at undgå at opkræve det skyldige beløb;

59. opfordrer medlemsstaterne til at identificere og sætte en stopper for alle former for skatteamnesti, der kan føre til hvidvask og skatteunddragelse eller forhindre de nationale myndigheder i at anvende de opnåede oplysninger til efterforskning af økonomisk kriminalitet;

60. er foruroliget over den amerikanske regerings intentioner om at arbejde for skattelettelse for store selskaber og finansiel deregulering; opfordrer Kommissionen til nøje at overvåge den foreslåede skattereform i USA, det såkaldte Blueprint, og muligheden for indførelse af en skatteamnesti i landet, der skal få store teknologiske selskaber til at hente overskud hjem til en meget lav skatteprocent;

61. opfordrer medlemsstaterne til at styrke deres skatteforvaltninger med tilstrækkelig personalekapacitet for at sikre en effektiv opkrævning af skatteindtægter og gøre en indsats mod skadelige skattepraksisser, eftersom ressourcemangel og personalenedskæringer foruden mangel på relevant uddannelse, tekniske redskaber og undersøgelsesbeføjelser i alvorlig grad har hindret visse medlemsstaters skattemyndigheder i deres arbejde;

62. bemærker et eksempel på en skatteundgåelsesordning i EU, den såkaldte »Double Irish structure«, som vil blive udfaset inden 2020; opfordrer alle medlemsstaterne til at overvåge deres dobbeltbeskatningsaftaler for at sikre, at skatteundgåelsesordninger ikke udnyttes ved hjælp af skattemæssige mismatch;

63. beklager manglen på troværdige og objektive statistikker om omfanget af skatteundgåelse og skatteunddragelse; understreger, at det er vigtigt at udvikle passende og gennemsigtige metoder til at kvantificere omfanget af disse fænomener samt deres indvirkning på landenes offentlige finanser, økonomiske aktiviteter og offentlige investeringer;

64. opfordrer Kommissionen til at udstikke retningslinjer, der gør det klart, hvad der er ulovligt, og hvad der er lovligt, omend i strid med lovens ånd, inden for skatteunddragelses- og skatteundgåelsespraksisser med det formål at sikre retssikkerhed for alle berørte parter; opfordrer medlemsstaterne og tredjelande til at sikre, at bøder og andre pekuniære sanktioner, der pålægges skatteunddragere og formidlere, ikke er fradragsberettigede;

65. understreger, at en ansvarlig skattestrategi skal betragtes som en søjle i virksomhedernes sociale ansvar (VSA), medens skatteunddragelse, skatteundgåelse og aggressiv skatteplanlægning er uforeneligt med VSA; gentager sin opfordring til Kommissionen om at medtage dette element i en opdateret EU-strategi for VSA;

66. opfordrer selskaberne til at gøre fuld opfyldelse af skatteforpligtelser uden nogen form for skatteundgåelse til en integreret del af deres VSA;

67. gentager opfordringen fra TAXE2-udvalget om oprettelse af et nyt EU-organ for skattepolitisk sammenhæng og samordning (Union Tax Policy Coherence and Coordination Centre, TPCCC) i Kommissionens regi, som på EU-plan kan vurdere og overvåge medlemsstaternes skattepolitikker og sikre, at medlemsstaterne ikke gennemfører nye skadelige skatteforanstaltninger; foreslår, at et sådant TPCCC sættes i stand til at overvåge medlemsstaternes overholdelse af EU's fælles liste over ikkesamarbejdsvillige jurisdiktioner ud over at sikre og fremme samarbejdet mellem de nationale skatteforvaltninger (f.eks. i forbindelse med uddannelse og udveksling af bedste praksis);

Onsdag den 13. december 2017

68. gentager Parlamentets henstillinger⁽¹⁾ om udarbejdelse af et katalog af modforanstaltninger, som Unionen og medlemsstaterne som aktionærer og finansieringsydere i offentlige organer, banker og finansieringsprogrammer, bør anvende på selskaber, der bruger skattely som led i aggressive skatteplanlægningsordninger og som derfor ikke overholder EU's standarder for god forvaltningspraksis på skatteområdet;

69. gentager sin opfordring til Kommissionen om at ændre EU's lovgivning, herunder Den Europæiske Investeringsbanks (EIB's) statut, forordningen for Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI), de fire forordninger vedrørende den fælles landbrugspolitik og lovgivningen for de fem europæiske struktur- og investeringsfonde (Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond), med henblik på at forhindre, at der ydes EU-støtte til endeligt begunstigede eller finansielle formidlere, som bevisligt har været involveret i skatteundgåelse eller aggressiv skatteplanlægning;

70. opfordrer Kommissionen og Rådet til at indføre et obligatorisk standardiseret offentligt EU-erhvervsregister for at få ajourførte og pålidelige oplysninger om selskaber og opnå gennemsigtighed via grænseoverskridende adgang til sammenlignelige og pålidelige oplysninger om selskaber i EU;

71. foreslår, at Kommissionen evaluerer virkningen af fodboldspilleres grænseoverskridende overførsler på skatteopkrævningen i medlemsstaterne og fremlægger foranstaltninger, der skønnes relevante til at afhjælpe betydelige indtægststab, herunder foranstaltninger vedrørende mellemløddenes rolle som formidlere af sådanne overførsler;

72. opfordrer Kommissionen til at afstå fra at indgå handelsaftaler med jurisdiktioner, der af EU defineres som skattely;

2.3. Udveksling af informationer

73. beklager, at bestemmelserne i direktivet om administrativt samarbejde på beskatningsområdet (DAC), der var i kraft i den periode, der er omfattet af afsløringerne i Panama Papers, ikke er blevet gennemført effektivt, og at mængden af udvekslede oplysninger og afgørelser var lav; minder om, at automatisk udveksling af oplysninger mellem skattemyndigheder er af afgørende betydning for, at medlemsstaterne kan yde hinanden bistand med opkrævningen af skatteindtægter, og for at skabe lige konkurrencevilkår; opfordrer Kommissionen til at forelægge forslag med henblik på yderligere at styrke samarbejdet på skatteområdet mellem medlemsstaterne gennem en forpligtelse til at besvare gruppeforespørgsler på skatteområdet, således at ét europæisk land kan fremlægge alle de oplysninger, de andre har brug for med henblik på at retsforfølge grænseoverskridende skatteunddragere;

74. finder det stærkt foruroligende, at antallet af skatteafgørelser, som medlemsstater har tildelt multinationale selskaber, er vokset i de seneste år på trods af den røre, som LuxLeaks-skandalen skabte i offentligheden;

75. fastholder, at Kommissionen, under iagttagelse af databeskyttelsesreglerne, bør have adgang til alle de oplysninger, der udveksles inden for rammerne af DAC, for at kunne overvåge og håndhæve gennemførelsen heraf ordentligt; denne information bør opbevares i et centralt register forvaltet af Kommissionen i kraft af dennes enekompetence på konkurrenceområdet;

76. kræver en mere effektiv udveksling, behandling og brug af oplysninger på globalt plan og opfordrer indtrængende til, at bestemmelserne i den fælles indberetningsstandard (CRS) implementeres effektivt og konsekvent, og at man i den forbindelse opgiver »name and shame«-politikken under peer review-systemet til fordel for en sanktionsordning; gør opmærksom på behovet for gensidighed i informationsudvekslingen mellem Organisationen of Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) og de deltagende dignatarstater; opfordrer medlemsstaterne til at støtte de deltagende udviklingslande i implementeringen af disse standarder; understreger, at det ikke er nok, at landene giver tilsagn om at benytte CRS, idet de

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 16. december 2015 med henstillinger til Kommissionen om større gennemsigtighed, samordning og konvergens i EU's selskabsbeskatningspolitik; Henstilling C3.

Onsdag den 13. december 2017

også skal forpligte sig til at implementere systemet og sikre en høj kvalitet af de leverede data; påpeger, at den nuværende CRS har svagheder, og glæder sig over, at OECD arbejder på at forbedre standarden med henblik på at gøre den mere effektiv; opfordrer Kommissionen til at bidrage til at få lukket de smuthuller, der er identificeret;

77. opfordrer til en styrkelse af offentlige erhvervsregistre, offentlige registre over reelt ejerskab og offentlig landeopdelt rapportering for at overvinde de begrænsninger, som udvekslingen af oplysninger er underlagt inden for rammerne af OECD's multilaterale konvention til gennemførelse af foranstaltninger vedrørende beskatningsoverenskomster for at forebygge udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud fra juni 2017, der giver lande mulighed for at vælge partnere, hvorved man i praksis tillader bilateralisme;

78. understreger, at den obligatoriske automatiske udveksling af oplysninger i forbindelse med potentielt aggressive skatteplanlægningsordninger med en grænseoverskridende dimension (DAC6) ikke kun bør være tilgængelig for skattemyndigheder;

79. opfordrer Kommissionen til at sikre gensidighed i informationsudvekslingen mellem EU og tredjelande, som ikke har tiltrådt internationalt vedtagne standarder; fremhæver behovet for effektive sanktioner mod finansieringsinstitutter, der har europæiske kunder, men har undladt at overholde standarderne vedrørende automatisk udveksling af oplysninger; mener, at en tvistbilæggelsesmekanisme bør indgå i et sådant forslag med henblik på at løse eventuelle konflikter mellem EU og tredjelande; erindrer om sin henstilling om at indføre en kildekat eller andre foranstaltninger med en tilsvarende effekt for at undgå, at overskud forlader EU uden at være blevet beskattet;

80. mener, at de enheder, der skal være forpligtet til at give oplysninger til skattemyndighederne, bør være de samme som i hvidvaskdirektivet, nærmere betegnet:

1) kreditinstitutter

2) finansieringsinstitutter

3) følgende fysiske eller juridiske personer under udøvelsen af deres erhverv:

a) revisorer, eksterne regnskabskyndige og skatterådgivere

b) notarer og andre selvstændige retlige rådgivere, når de på deres klients vegne og for dennes regning deltager i en hvilken som helst finansiel transaktion eller en transaktion vedrørende fast ejendom eller bistår ved planlægningen eller udførelsen af transaktioner for deres klient i forbindelse med:

i) køb og salg af fast ejendom eller virksomheder

ii) forvaltning af midler, værdipapirer eller andre aktiver tilhørende klienten

iii) åbning eller forvaltning af bank-, opsparings- eller værdipapirkonti

iv) organisering af de bidrag, der skal til for at oprette, drive eller lede selskaber

v) oprettelse, drift eller ledelse af truste, selskaber, fonde eller lignende strukturer

c) udbydere af tjenester til truste eller selskaber, der ikke i forvejen er omfattet af litra a) eller b)

d) ejendomsmæglere

Onsdag den 13. december 2017

- e) andre personer, der handler med varer, forudsat at betalinger foretages eller modtages i kontanter og beløber sig til mindst 10 000 EUR, hvad enten det sker ved en enkelt transaktion eller ved en række transaktioner, der fremtræder som indbyrdes sammenhængende
- f) udbydere af spiltjenester;

3. Hvidvask

3.1. Lovgivning om bekæmpelse af hvidvask

81. understreger, at alle hvidvaskdirektivets bestemmelser bør gennemføres effektivt og konsekvent af medlemsstaterne; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre en korrekt retshåndhævelse; opfordrer Kommissionen til at forstærke og sørge for tilstrækkelige ressourcer til de eksisterende overvågningssystemer; opfordrer Kommissionen til at afsætte flere ressourcer til sin taskforce for forebyggelse af økonomisk kriminalitet;
82. understreger, at det fjerde hvidvaskdirektivs regler fuldstændigt forbyder anonyme ihændehaveraktier, som, medmindre de er behørigt registreret, har vist sig at være et nyttigt instrument til at skabe internationale systemer for hvidvask; opfordrer medlemsstaterne til på korrekt vis at gennemføre og håndhæve det fjerde hvidvaskdirektiv, der trådte i kraft den 26. juni 2017; opfordrer Kommissionen til at overvåge, at direktivet bliver gennemført og anvendt korrekt;
83. opfordrer Kommissionen til at iværksætte traktatbrudsprocedurer mod medlemsstater for overtrædelse af EU-retten som afsløret af Panama Papers og andre lækager;
84. fremhæver behovet for regelmæssigt opdaterede, standardiserede, sammenkoblede og offentligt tilgængelige registre over reelle ejere, virksomheder, fonde, truste og lignende retlige former med henblik på at forhindre, at de ultimative reelle ejere kan forblive anonyme; opfordrer til nedsættelse af den nuværende tærskel for aktiebesiddelse i definitionen af reelt ejerskab; er af den opfattelse, at EU og dets medlemsstater skal gå forrest i promoveringen af standarder for gennemsigtighed omkring reelt ejerskab i internationale fora;
85. fremhæver den anmodning, som repræsentanter for den franske FIU fremsatte i Parlamentets Undersøgelsesudvalg til undersøgelse af påstande om overtrædelser af og fejl og forsømmelser i forbindelse med gennemførelsen af EU-retten for så vidt angår hvidvaskning af penge, skatteundgåelse og skatteunddragelse, i henhold til hvilken det på EU-plan i overensstemmelse med GAFI-henstilling 26 om finansielt tilsyn udtrykkeligt bør bestemmes, at en kompetent myndighed i forbindelse med sit tilsyn skal kunne gå helt tilbage til en concerns moderselskab;
86. opfordrer Kommissionen til at føre tilsyn med oprettelsen af offentligt tilgængelige ejendomsregistre;
87. anmoder om, at definitionen af reel ejer kommer til at omfatte alle fysiske personer, der i sidste ende ejer eller kontrollerer en retlig enhed — bortset fra selskaber, der er noteret på et reguleret marked, og som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder, der sikrer passende gennemsigtighed i forbindelse med oplysninger om ejerskab — ved direkte eller indirekte ejerskab af mindst én aktie eller tilsvarende mindsteandel i den pågældende enhed, herunder via beholdninger af ihændehaveraktier eller ved at udøve kontrol på anden vis;
88. bemærker, at sorte penge via disse transaktioner omdannes til lovlige midler hidrørende fra lovlige transaktioner; understreger derfor det påtrængende behov for, at reglerne om bekæmpelse af hvidvask også gøres gældende for ejendomsmarkedet med henblik på at forhindre nye ulovlige fænomener;
89. understreger, at det er nødvendigt at forbedre kontrollen i relation til »customer due diligence« (CDD) for at sikre, at der foretages en korrekt vurdering af de risici, der er knyttet til kundens profil; understreger, at CDD-forpligtelsen, selv når den outsources, altid skal henhøre under den forpligtede enheds ansvar; opfordrer til, at dette ansvar gøres klart, og til, at der kan pålægges sanktioner i tilfælde af forsømmelighed eller interessekonflikt i forbindelse med outsourcing; mener endvidere, at anvendelsesområdet for forpligtede enheder bør udvides til bl.a. ejendomsmæglere for at sikre, at CDD-bestemmelserne gælder for både regulerede og p.t. ikkeregulerede aktører; opfordrer til, at CDD-reglerne harmoniseres på EU-plan ved at give procedurerne en passende udformning, der kan sikre, at reglerne efterleves;

Onsdag den 13. december 2017

90. mener, at sanktionerne for hvidvask, skatteunddragelse og skattesvig bør være strengere og mere afskrækkende, og at medlemsstaterne bør benytte den risikobaserede tilgang, når de afsætter flere ressourcer til bekæmpelse af disse ulovligheder; hilser i den forbindelse Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om strafferetlig bekæmpelse af hvidvask velkommen (COM(2016)0826); opfordrer medlemsstaterne til at overveje ønskværdigheden af at udelukke muligheden for at afgøre skattesager uden rejsning af tiltale, når der har været tale om meget groft skattesvig; bemærker dog, at EU og dets medlemsstater sideløbende hermed bør udvikle incitamerter for hver kategori af forpligtede enheder, der kan afskrække dem fra, og gøre det urentabelt, at give sig af med sådanne aktiviteter; opfordrer medlemsstaterne til at gennemgå forældelsesfristerne for hvidvask for at undgå, at de ansvarlige går fri på grund af passivitet fra de kompetente myndigheders side;

91. kræver, at der implementeres en effektiv overvågningsmekanisme på europæisk plan, som skal kunne udstrækkes til forbundne jurisdiktioner, eftersom FATF-peerevalueringer og regelmæssige gensidige evalueringer let kan obstrueres ved politisk indblanding o. lign.;

92. understreger, at det er nødvendigt at nå til enighed om en fælles forståelse og definition på EU-plan af »politisk eksponeret person« (PEP);

93. efterlyser en harmoniseret definition af skattekriminalitet på EU-plan og udarbejdelse af et særlig strafferetligt instrument, som skal vedtages i medfør af artikel 83, stk. 2, i TEUF eller i sidste instans af artikel 116 i TEUF, hvis medlemsstaterne er ude af stand til at nå til enighed om at eliminere fordreningen af konkurrencevilkårene på det indre marked; opfordrer til, at definitionen af prædikatorforbrydelser for hvidvask harmoniseres inden for EU, og til, at de undtagelser, som medlemsstaterne kan anvende til at afslå samarbejde og udveksling af oplysninger, indsnævres; minder om, at det ved revisionen af det fjerde og femte hvidvaskdirektiv slog til lyd for at afkoble skattemæssige lovovertrædelser fra kravet om, at de skal være strafbare med frihedsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning;

94. er betænkelig ved indførelsen af statsborgerskabsprogrammer for ikke-EU-borgere — de såkaldte »gyldne visa« eller investorprogrammer — der tilbyder statsborgerskab til tredjelandsborgere i bytte for finansielle investeringer og med utilstrækkelig eller slet ingen CDD-kontrol; opfordrer Kommissionen til at vurdere medlemsstaternes efterlevelse af hvidvaskdirektivet og anden relateret EU-lovgivning, når de tildeler statsborgerskab som led i disse programmer;

95. opfordrer Kommissionen og Rådet til at tage nøje hensyn til den ambitiøse revision af det fjerde hvidvaskdirektiv (COM(2016)0450), som Parlamentets Økonomi og Valutaudvalg og dets Udvalg om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender stemte om den 28. februar 2017 ⁽¹⁾, og som vil lukke mange eksisterende smuthuller og markant styrke den nugældende lovgivning om bekæmpelse af hvidvaskning, f.eks. ved at skærpe definitionen af, hvem der reel ejer, ved at forbyde, at topledere, bestyrelsesmedlemmer og andre befuldmægtigede figurerer som reelle ejere, medmindre de opfylder kriterierne, ved at give fuld offentlig adgang til registrene over selskabers og trusters reelle ejere og ved at indføre en mere effektiv sanktionsmekanisme for overtrædelser af hvidvaskdirektivet; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen og Rådet til ikke at udvande Parlamentets stærke forslag under de igangværende trilogforhandlinger;

96. opfordrer til et øget politisk og lovgivningsmæssigt fokus på nye risici i forbindelse med nye teknologier og finansielle produkter, som f.eks. derivater, swaps og virtuelle valutaer ⁽²⁾;

97. opfordrer Kommissionen til at vurdere muligheden for at udnytte potentialet i nye teknologier som f.eks. unikke digitale identiteter til at lette konstateringen af tilfælde af alvorlig økonomisk kriminalitet, samtidig med at det sikres, at de grundlæggende rettigheder, herunder retten til privatlivets fred, respekteres;

⁽¹⁾ Se rapport A8-0056/2017.

⁽²⁾ PANA-udvalgets høring med Brooke Harrington og andre eksperter den 24. januar 2017.

Onsdag den 13. december 2017

98. opfordrer til, at Kommissionen øjeblikkeligt foretager en vurdering af konsekvenserne for hvidvask og skattekriminalitet i forbindelse med e-gaming aktiviteter, virtuelle valutaer, kryptovalutaer, blockchain og fintech-teknologier; opfordrer Kommissionen til at overveje mulige tiltag, herunder lovgivning i form af en lovramme for sådanne aktiviteter med henblik på at begrænse redskaberne til hvidvask;

99. opfordrer indtrængende til, at aktiver, der genereres via kriminelle aktiviteter, konfiskeres; opfordrer med henblik herpå til en hurtig vedtagelse af forordningen om gensidig anerkendelse af indefrysings- og konfiskationskendelser for at lette inddrivelse af kriminelle aktiver på tværs af grænserne; understreger, at det retsinstrument, som Kommissionen har foreslået, vil åbne mulighed for bedre samarbejde og lettere anerkendelse af sådanne kendelser, samtidig med at nærhedsprincippet respekteres;

100. understreger, at der også er behov for at tilpasse de nationale strategier til EU-organernes og -agenturenes, f.eks. Europol, Eurojusts og OLAF's, strategier; opfordrer indtrængende til at fjerne de lovgivningsmæssige hindringer for udvekslingen af oplysninger for at fremme denne type samarbejde;

101. påskønner den portugisiske regerings nylige beslutning om at forbyde udstedelsen af ihændehaveraktier og konvertere eksisterende ihændehaveraktier til nominelle værdipapirer, og opfordrer Kommissionen til at stille forslag om en EU-dækkende lovgivning med tilsvarende virkning;

102. opfordrer til en strengere kontrol fra de kompetente myndigheders side i forbindelse med vurderingen af egnetheden og hæderligheden af kreditinstitutters bestyrelsesmedlemmer og aktionærer i EU; mener, at de kompetente myndigheder bør gives mulighed for at foretage løbende kontrol af kriterierne for vurdering af både aktionærer og bestyrelsesmedlemmer, da de nuværende regler gør det meget vanskeligt at tilbagekalde en godkendelse, når den først er givet; mener desuden, at der bør være længere tidsfrister og større fleksibilitet i forbindelse med indsigelser mod erhvervelser, navnlig når de kompetente myndigheder har brug for at foretage egne undersøgelser af de oplysninger, der er givet i forbindelse med forhold i tredjelande og vedrørende PEP'er;

3.2. Finansielle efterretningsenheder (FIU'er)

103. mener, at informationsudvekslingen ville blive styrket, hvis europæiske FIU'ers status og funktion blev harmoniseret; opfordrer Kommissionen til at indlede et projekt med FIU-plattformen for at udpege de informationskilder, som FIU'erne for øjeblikket har adgang til; opfordrer Kommissionen til at udstede retningslinjer for, hvordan man gør de europæiske FIU'ers funktioner og beføjelser mere ensartede, ved at udpege et fælles minimums anvendelsesområde og indholdet af de finansielle, administrative og retlige oplysninger, som FIU'erne skal have adgang til og være i stand til at udveksle med hinanden; mener, at disse retningslinjer også bør indeholde forklaringer vedrørende en fælles forståelse af FIU'ernes strategiske analyseopgaver;

104. mener, at alle EU-FIU'er for at være mere effektive bør have ubegrænset og direkte adgang til alle oplysninger vedrørende deres funktioner fra forpligtede enheder og registre; FIU'er bør også kunne indhente sådanne oplysninger på grundlag af en anmodning fra en anden FIU i Unionen og udveksle oplysningerne med den anmodende FIU;

105. foreslår, at medlemsstaterne, når de gennemfører hvidvaskdirektivet, fjerner kravet om, at FIU'er skal have en tredjeparts tilladelse til at dele oplysninger til efterretningsformål med en anden FIU, med henblik på at fremme informationsudvekslingen mellem FIU'er; opfordrer Kommissionen til at udstede retningslinjer om de generelle bestemmelser i hvidvaskningsdirektivet, navnlig om behovet for »spontant og straks« at udveksle oplysninger med andre FIU'er;

106. fremhæver behovet for mere effektiv kommunikation mellem de relevante kompetente myndigheder på nationalt plan, men også mellem FIU'er i forskellige medlemsstater; opfordrer Kommissionen til at etablere et EU-benchmarking-system som et redskab til at standardisere de oplysninger, der skal indsamles og udveksles, og til at styrke samarbejdet mellem FIU'er; påpeger, at dette bør omfatte en styrkelse af FIU.net under Europol, men også af Europol selv, navnlig for at sætte det i stand til at udtrække oplysninger og statistik om informationsstrømme, aktiviteter og resultater af analyser udført af FIU'er, samt af Eurojusts beføjelser og ressourcer til at tackle hvidvaskning og skatteunddragelse; opfordrer desuden medlemsstaterne til at øge de menneskelige, finansielle og tekniske ressourcer i FIU'erne for at styrke deres efterforsknings- og samarbejds kapacitet til grundigt at kunne behandle og gøre brug af det stigende antal rapporter om mistænkelige transaktioner;

Onsdag den 13. december 2017

107. bemærker, at formålsbegrænsningen for anvendelse af de oplysninger, der udveksles mellem FIU'erne, bør gennemgås og gøres ensartet på EU-plan og på globalt plan, så det bliver muligt at anvende oplysningerne til at bekæmpe skattekriminalitet og til at fremskaffe beviser;

108. fastholder, at udnævnelser til ledende stillinger i FIU'erne skal være uafhængige, politisk neutrale og baseret på faglige kvalifikationer, ligesom udvælgelsesprocessen skal være gennemsigtig og underkastet tilsyn; understreger, at der er behov for fælles regler om uafhængighed for institutioner, der er ansvarlige for at håndhæve reglerne vedrørende skattesvig og hvidvask, og behov for fuld uafhængighed for de retshåndhavende organer for så vidt angår opfølgningen på FIU'ernes indberetninger;

109. opfordrer Kommissionen til at kontrollere, om dette krav overholdes i alle medlemsstater;

110. erindrer om sin holdning til det femte hvidvaskdirektiv vedrørende oprettelse af en europæisk FIU og nødvendigheden af et effektivt og koordineret system for udveksling af oplysninger samt centraliserede databaser; understreger nødvendigheden af at støtte medlemsstaternes FIU'er, navnlig i grænseoverskridende sager;

111. fastholder, at de kompetente myndigheder ikke bør vente på at blive løbet over ende af skatterådgiveres og skatteyderes øgede brug af digitale teknologier; mener, at de kompetente myndigheder følgelig bør udvikle deres egne værktøjer og undersøgelseskapaciteter; mener, at dette ville kunne åbne op for nye muligheder for kompetente myndigheder med hensyn til det tilbagevendende spørgsmål om ressourcetildeling eller forbedring af samarbejdet mellem dem;

4. Formidlere

112. beklager, at formidlere i øjeblikket er reguleret på uensartet vis i EU; opfordrer Rådet til hurtigt at behandle og vedtage Kommissionens forslag om obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på skatteområdet i forbindelse med indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger (COM(2017)0335) med henblik på at styrke indberetningsforpligtelserne for formidlere; tilskynder medlemsstaterne til at overveje de potentielle fordele ved at udvide direktivets anvendelsesområde til rent indenlandske sager;

113. understreger det presserende behov for, at dette forslag lukker de smuthuller, der potentielt kan udnyttes til aggressiv skatteplanlægning, ved at udforme nye regler for formidlere, der er involveret i sådanne praksisser;

114. bemærker, at formueforvaltning er en stort set ureguleret aktivitet, og at der bør opstilles bindende internationale regler og standarder med henblik på at skabe lige konkurrencevilkår og opnå en bedre regulering og afgrænsning af denne profession; opfordrer i denne henseende Kommissionen til at tage initiativet i alle relevante internationale fora med henblik på fastlæggelse af sådanne standarder og bestemmelser;

115. anerkender, at tilsyn bør finde sted inden for rammerne af selvorganisering og selvregulering; opfordrer Kommissionen til at vurdere nødvendigheden af målrettede EU-tiltag, herunder eventuelt lovgivning, til at sikre et passende tilsyn med forpligtede enheders selvregulering, dvs. via en særskilt og uafhængig national regulerings- eller tilsynsmyndighed;

116. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med medlemsstater og tilsynsmyndigheder at udstede retningslinjer med henblik på at standardisere indberetningsformater for forpligtede enheder for at lette behandlingen og udvekslingen af oplysninger for FIU'er;

117. efterlyser lovgivning rettet mod skatteformidlere, med incitament til at afholde sig fra skatteunddragelse og skatteundgåelse samt at dække over reelle ejere;

118. understreger, at når en formidler er etableret uden for EU, skal den berørte skatteyder være forpligtet til at sende potentielt aggressive skatteplaner til sit lands skattemyndigheder med det samme, inden de tages i anvendelse, således at myndighederne kan tage højde for skatterisici ved at træffe passende foranstaltninger;

Onsdag den 13. december 2017

119. mener, at strengere regler vedrørende formidlernes rolle vil gavne industrien som helhed, eftersom ærlige formidlere ikke længere vil møde uhæderlig konkurrence og således skille klinten fra hveden;

120. kræver, at der træffes mere effektive, afskrækkende og forholdsmæssige sanktioner på EU- og medlemsstatsplan over for banker og formidlere, der bevidst, forsætligt og systematisk deltager i ulovlige skatte- eller hvidvaskningsarrangementer; mener, at disse sanktioner bør være rettet såvel mod selskaberne selv som mod ansvarlige medarbejdere på ledelsesniveau og bestyrelsesmedlemmer med ansvar for arrangementerne; påpeger behovet for væsentlige sanktioner og mener, at man gennem offentlig udhængning i bekræftede tilfælde kan afskrække formidlere fra at omgå deres forpligtelser samt fremme overholdelse;

121. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at de sektorer, der er mest eksponeret for risici fra uigennemsigtige ordninger vedrørende reelt ejerskab (som påpeget i Kommissionens vurdering af hvidvaskningsrisici) er genstand for effektiv overvågning og effektivt tilsyn; opfordrer medlemsstaterne til at yde rådgivning om risikofaktorer i forbindelse med transaktioner, der involverer skatterådgivere, revisorer, eksterne konsulenter, notarer og andre selvstændige retlige aktører;

122. slår til lyd for en bedre håndhævelse af bestemmelserne vedrørende hvidvask, skatteundgåelse og skatteunddragelse, hvis afskrækkende virkning bør øges ved at øge den offentlige synlighed, navnlig gennem en forbedring af de offentlige statistikker om håndhævelsesforanstaltninger for så vidt angår aktører, der erhvervsmæssigt rådgiver om skat og hvidvaskning;

123. understreger behovet for øget kontrol og tilsyn med samt koordinering af nationale certificeringsordninger for formidlere, der fungerer som skatteeksperter i EU; opfordrer i den forbindelse medlemsstaterne til at inddrage formidlers tilladelser, hvis det kan bevises, at de aktivt promoverer eller muliggør grænseoverskridende skatteunddragelse, ulovlig skatteplanlægning og hvidvask;

124. opfordrer Kommissionen til at vurdere, om de kompetente myndigheder i medlemsstaterne har overholdt den procedure for godkendelse af formidlere, der allerede findes i EU-lovgivningen, f.eks. i det fjerde kapitalkravsdirektiv;

125. opfordrer branchen til at indføre eller forbedre en metode, hvorved advokaters tavshedspligt ikke hindrer tilstrækkelig rapportering af mistænkelige transaktioner eller andre potentielt ulovlige aktiviteter med forbehold af de rettigheder, der er garanteret ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og de almene strafferetlige principper, eller til at forbedre de eksisterende metoder, så de opnår samme virkning;

126. opfordrer medlemsstaterne til at indføre incitamentter for formidlere med hjemsted i EU til ikke at arbejde i jurisdiktioner, der er opført på EU's liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner og EU's liste over lande med strategiske mangler i deres ordninger for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og bekæmpelse af finansiering af terrorisme, f.eks. ved at udelukke dem fra offentlige udbud; opfordrer endvidere Kommissionen til at gennemføre en konsekvensanalyse vedrørende muligheden af at forbyde formidlere med hjemsted i EU at arbejde i jurisdiktioner, der er opført på EU's liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner og EU's liste over lande med strategiske mangler i deres ordninger for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og bekæmpelse af finansiering af terrorisme;

127. understreger, at kravene på områderne revision og regnskabsførelse med henblik på at forbedre det internationale samarbejde bør samordnes på globalt plan for at afskrække regnskabs- og revisionsfirmaer fra at medvirke i ulovlige skattekonstruktioner; mener i denne forbindelse, at en bedre gennemførelse af internationale regnskabsstandarder bør anses for at være et effektivt redskab;

Onsdag den 13. december 2017

4.1. Banker

128. tilskynder alle medlemsstater til, som det anbefales i det fjerde hvidvaskdirektiv, at indføre et system med bankkontoregistre eller elektroniske systemer for dataudtræk, hvorved FIU'er og kompetente myndigheder kan få adgang til oplysninger om bankkonti; anbefaler at overveje standardisering og sammenkobling af nationale bankkontoregistre, som indeholder samtlige konti, der er knyttet til juridiske eller fysiske personer, med henblik på at give kompetente myndigheder og FIU'er let adgang hertil;

129. anbefaler, at man ved hjælp af et sådant kontoregister registrerer og offentliggør statistikker over transaktioner med skattely og højrisikolande og opdeler oplysningerne efter transaktioner med forbundne parter og ikke-forbundne parter og efter medlemsstat;

130. konstaterer, at bankerne har været involveret i fire overordnede aktiviteter, dvs. tilvejebringelse og forvaltning af offshore-anlæg, levering af bankkonti til offshore-enheder, tilvejebringelse af andre finansielle produkter og korrespondentbanktjenester⁽¹⁾; understreger vigtigheden af at gøre lovgivningen om korrespondentbanktjenester klarere og strengere med hensyn til pengeoverførsler til offshorejurisdiktioner og ikkesamarbejdsvillige jurisdiktioner med en forpligtelse til at indstille aktiviteterne, såfremt der ikke oplyses om reelle ejerskabsforhold;

131. opfordrer til, at der sikres en streng og konsekvent håndhævelse af effektive sanktioner over for banker med suspension eller opsigelse af banklicensen for finansieringsinstitutter, der beviseligt har været involveret i fremme eller godkendelse af hvidvaskning, skatteunddragelse eller aggressiv skatteplanlægning;

132. fremhæver vigtigheden af bedre koordinering mellem bankers hovedsæder og datterselskaber, både inden for EU og i forhold til tredjelande, for at sikre fuldstændig overensstemmelse mellem interne adfærdskodekser og lovgivningen om bekæmpelse af hvidvaskning af penge;

133. understreger, at det nationale banktilsyn både bør være systematisk og stikprøvebaseret for at sikre, at alle banker implementerer reglerne til bekæmpelse af hvidvaskning i fuldt omfang;

134. opfordrer til, at Den Europæiske Centralbank (ECB) og Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) får øgede beføjelser til at foretage regelmæssige kontroller af efterlevelsen (både anmeldte og uanmeldte) i hele EU's banksektor, i stedet for det nuværende system, hvor der kun gennemføres kontroller, når en konkret sag bliver efterforsket eller er kommet til offentlighedens kendskab;

135. opfordrer til en undersøgelse af muligheden for at bemyndige en tilsynsmyndighed til at foretage en bankundersøgelse i tilfælde, hvor en kontohaver ikke kendes ved navn;

136. påskønner den eksisterende analyse af risici og svagheder i EU's finansielle system; understreger vigtigheden af at identificere nye teknologier og finansielle produkter, der potentielt kan anvendes til hvidvask; opfordrer til, at bestemmelser vedrørende hvidvask på grundlag af denne analyse indgår i alle nye forslag, der omhandler disse nye teknologier, herunder finansielle teknologier;

137. opfordrer til indførelse af et løfte for bankansatte efter nederlandsk model, hvorved personer i banksektoren frivilligt kan forpligte sig til ikke at handle med skattely;

4.2. Advokater

138. påpeger, at tavshedspligt ikke kan påberåbes med henblik på at opnå beskyttelse, dække over ulovligheder eller krænke lovens ånd; insisterer på, at advokaters tavshedspligt ikke må hindre rapportering af mistænkelige transaktioner eller andre potentielt ulovlige aktiviteter med forbehold af de rettigheder, der er garanteret ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og de almene strafferetlige principper; opfordrer medlemsstaterne til at udstikke

⁽¹⁾ »The Panama Papers: Breaking the Story of How the World's Rich and Powerful Hide their Money«, Obermayer og Obermaier, 2016.

Onsdag den 13. december 2017

retningslinjer for fortolkningen og anvendelsen af fortrolighedsprincippet i de liberale erhverv og i den forbindelse opstille en klar sondring mellem advokater, der yder traditionel juridisk rådgivning, og advokater, der optræder som finansielle aktører;

139. understreger, at en advokat, der varetager en aktivitet på et område, der falder uden for vedkommendes specifikke hverv som forsvarer, repræsentation ved domstole eller juridisk rådgivning, under visse omstændigheder, hvor der er tale om beskyttelse af den offentlige orden, kan pålægges en pligt til indberetning til myndighederne af bestemte oplysninger, som den pågældende har kendskab til;

140. understreger, at advokater, der rådgiver klienter, bør kunne gøres juridisk medansvarlige, når de udformer skatteunddragelses- og aggressive skatteplaner, der er strafbare, eller hvidvaskordninger; påpeger, at advokater systematisk skal kunne idømmes såvel strafferetlige sanktioner som disciplinære foranstaltninger, når de medvirker til bedrageri;

4.3. Regnskabsføring

141. understreger, at kravene vedrørende revision og regnskabsføring for at forbedre det internationale samarbejde bør koordineres bedre på globalt plan, samtidig med at de europæiske standarder for demokratisk legitimitet, gennemsigtighed, ansvarlighed og integritet respekteres, for at afskrække regnskabs- og revisionsfirmaer samt individuelle rådgivere fra at designe strukturer for skatteunddragelse, aggressiv skatteplanlægning eller hvidvask; opfordrer til en grundig håndhævelse af den nyligt vedtagne revisionspakke⁽¹⁾ og oprettelse af et udvalg af europæiske revisionstilsynsmyndigheder (CEAOB) som en ny ramme for samarbejdet mellem nationale revisionstilsynsmyndigheder på EU-plan med det formål at styrke revisionstilsynet i EU som helhed; mener i denne forbindelse, at en bedre gennemførelse af internationale regnskabsstandarder bør anses for at være et effektivt redskab til overholdelse af EU's gennemsigtigheds- og ansvarlighedsstandarder;

142. påpeger, at EU's nuværende definition af den kontrol, der er nødvendig for at oprette en koncern, bør finde anvendelse på revisionsfirmaer, som er medlemmer af et netværk af selskaber, der er forbundne via juridisk bindende kontraktaftaler vedrørende fælles navn eller markedsføring, faglige standarder, klienter, støttetjenester, finansieringsregler eller erhvervsansvarsforsikringsordninger, som forudset af direktiv 2013/34/EU⁽²⁾ om årsregnskaber;

143. opfordrer Kommissionen til at udarbejde forslag til lovgivning om adskillelse af revisionsfirmaer og udbydere af finansielle eller skattemæssige tjenesteydelser samt alle udbydere af rådgivningstjenester, herunder EU-uforenlighedsregler for skatterådgivere, med henblik på at forhindre dem i at rådgive både offentlige skattemyndigheder og skatteydere og for at forebygge andre interessekonflikter;

4.4. Truster, formueforvaltningsenheder og lignende juridiske arrangementer

144. fordømmer på det kraftigste misbruget af truster, formueforvaltningsenheder og lignende juridiske arrangementer til hvidvask; kræver derfor klare regler, der kan lette en umiddelbar identificering af de reelle ejere, herunder en forpligtelse for truster til at eksistere i en skriftlig form og være registreret i den medlemsstat, hvor trusterne er oprettet eller forvaltes eller opererer fra;

145. opfordrer til oprettelse af et standardiseret, regelmæssig opdateret, offentligt tilgængeligt og sammenkoblet EU-register over reelle ejere, som skal omfatte alle parter i såvel kommercielle som ikkekommercielle truster, formueforvaltningsenheder, fonde og lignende juridiske arrangementer og danne grundlag for et globalt register;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EUT L 158 af 27.5.2014, s. 196) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af selskaber af interesse for offentligheden og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2005/909/EF (EUT L 158 af 27.5.2014, s. 77).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

Onsdag den 13. december 2017

146. understreger, at et EU-trustregister bør omfatte:

- a) navn og adresse på trustforvaltere (trustees) samt navn og adresse på alle, på hvis instrukser de handler
- b) trustdokumentet (trust deed)
- c) alle »letters of wishes«
- d) stifterens navn og adresse
- e) navn på en eventuel »enforcer« og angivelse af dennes opgaver
- f) trustens årsregnskab
- g) oplysninger om alle trustens udbetalinger og fordelinger med navn og adresse på alle modtagere
- h) navn og adresse på formidlere, der figurerer som nominel ejer (neminee intermediaries);

147. opfordrer Kommissionen til at vurdere, i hvilket omfang frihavne og skibslicenser kan misbruges med henblik på skatteunddragelse, og i givet fald fremlægge et passende forslag til at mindske disse risici;

5. Tredjelandssdimensionen

148. understreger, at der er behov for et styrket globalt samarbejde under FN's auspicer vedrørende spørgsmål om beskatning og hvidvask på grund af den internationale karakter heraf; fremhæver, at kun samarbejdsorienterede samordnede og globale reaktioner vil tilvejebringe effektive løsninger, og opfordrer EU til at være en drivkraft i arbejdet med at etablere et retfærdigt globalt skattesystem; understreger, at ethvert EU-tiltag på internationalt plan kun kan virke effektivt og troværdigt, hvis ingen EU-medlemsstater eller oversøiske lande og territorier (OLT'er) fungerer som selskabsskattely eller jurisdiktioner med skattehemmelighed;

149. bemærker med bekymring den høje grad af korrelation mellem antallet af tomme selskaber og skatteafgørelser og visse tredjelandsskattejurisdiktioner og EU-medlemsstater; hilser den automatiske udveksling af oplysninger mellem EU-medlemsstater om deres skatteafgørelser velkommen; udtrykker imidlertid foruroligelse over, at visse medlemsstater eller nogle af deres skattely-territorier udsteder deres skatteafgørelser mundtligt for at omgå denne forpligtelse; opfordrer Kommissionen til at undersøge denne praksis yderligere;

150. understreger, at EU bør genforhandle sin handelsaftaler, økonomiske aftaler og andre relevante bilaterale aftaler med Schweiz med henblik på at bringe dem i overensstemmelse med EU's politik for bekæmpelse af skattesvig, hvidvaskning af penge og lovgivning om finansiering af terrorisme, så de alvorlige mangler i det schweiziske tilsynssystem, som muliggør videreførelsen af en politik med intern bankhemmelighed, etableringen af offshore-konstruktioner på verdensplan, skattesvig, skatteunddragelse, der ikke betragtes som strafbare handlinger, svag kontrol, utilstrækkelig selvregulering for forpligtede enheder og aggressiv forfølgelse og intimidering af whistleblowere, udbedres;

151. mener, at EU gennem Kommissionen bør tale med én stemme, når der forhandles skatteaftaler med tredjelande i stedet for at fortsætte praksissen med bilaterale forhandlinger, som fører til suboptimale resultater; mener, at EU bør anvende samme fremgangsmåde, når der forhandles om fremtidige frihandels- samt partnerskabs- og samarbejdsaftaler, ved at indføre klausuler om god forvaltningspraksis på skatteområdet, gennemsigtighedskrav og bestemmelser om bekæmpelse af hvidvask;

152. understreger betydningen af at styrke bestemmelserne om bekæmpelse af skatteundgåelse i CCCTB for at eliminere overførslen af overskud til tredjelandes jurisdiktioner via interne afregningspriser, der fører til udhuling af selskabsskattegrundlaget i Unionen;

Onsdag den 13. december 2017

153. mener navnlig, at der ved forhandlingen af fremtidige handels- eller partnerskabsaftaler eller ved revisionen af eksisterende aftaler bør indføjes en bindende betingelsesklausul vedrørende skat, herunder om overholdelse af de internationale standarder i OECD's BEPS-handlingsplan og FATF's anbefalinger;

154. kræver, at forhandlingerne om kapitlerne om investeringer og finansielle tjenesteydelser i fremtidige handels- og partnerskabsaftaler baseres på princippet om positivlister, således at kun den del af finanssektoren, der er nødvendig for den kommercielle udvikling, realøkonomien og husholdningerne, får gavn af lempelser og liberaliseringstiltag i aftalen mellem Unionen og den pågældende tredjepart;

155. opfordrer til indføjeelse af strenge håndhævelsesforanstaltninger i alle internationale aftaler om udveksling af oplysninger mellem skattemyndigheder for at sikre, at alle jurisdiktioner gennemfører dem korrekt, og effektive, afskrækkende og forholdsmæssige automatiske sanktionsprocedurer, der skal finde anvendelse i tilfælde af manglende gennemførelse;

156. fremhæver betydningen af fuld effektiv gensidighed i rammeaftaler såsom FATCA-aftalen (Foreign Account Tax Compliance Act) og andre lignende aftaler;

157. opfordrer de relevante medlemsstater til at benytte sig af den mulighed, der ligger i deres direkte forbindelser med de pågældende lande, og træffe de fornødne foranstaltninger til at lægge pres på de af deres oversøiske lande og territorier (OLT'er)⁽¹⁾ og områder i den yderste periferi⁽²⁾, som ikke overholder de internationale standarder for samarbejde på skatteområdet, gennemsigtighed og hvidvaskbekæmpelse; mener, at EU's gennemsigtigheds- og due diligence-krav bør håndhæves effektivt i disse territorier;

158. understreger betydningen af klare definitioner af »offshorejurisdiktion«, »oversøisk land« og »område i den yderste periferi«, da hver af disse betegnelser vedrører forskellige retssystemer, praksisser og ordninger; påpeger nødvendigheden af at bekæmpe alle former for skattesvig og skatteunddragelse, uanset hvor de finder sted; bemærker, at de nuværende ordninger i områderne i den yderste periferi anvender EU-lovgivningen og overholder EU-standarder og internationale standarder, med deres særlige status som fastsat i artikel 349 i TEUF og bekræftet af EU-Domstolen i dens afgørelse i sag C-132/14⁽³⁾;

159. mener, at lovene om beskyttelse af privatlivets fred og personoplysninger ikke må kunne misbruges til beskytte lovbrydere mod lovens fulde kraft;

160. opfordrer til et globalt topmøde om bekæmpelse af hvidvask, skattesvig og skatteunddragelse med henblik på at bringe hemmelighedskræmmeriet i banksektoren til ophør og øge det internationale samarbejde samt lægge pres på alle lande, og navnlig deres finanscentre, for at få dem til at overholde de globale standarder, og opfordrer Kommissionen til at tage initiativ til et sådant topmøde;

161. opfordrer Kommissionen til at vurdere det overordnede cost/benefit-forhold og den potentielle indvirkning af høje beskatningsniveauer i forbindelse med hjemtagelse af kapital fra tredjelande med lav beskatning; opfordrer Kommissionen og Rådet til at se nærmere på reglerne for henstand med skattebetaling i USA, den mulige skatteamnesti, som den nye amerikanske regering har bebudet, og den mulige undergravelse af det internationale samarbejde;

162. fremhæver betydningen af en bedre bilateral informationsudveksling mellem tredjelande og EU-FIU'er;

⁽¹⁾ Grønland, Ny Kaledonien med tilhørende områder, Fransk Polynesien, de franske besiddelser i det sydlige Indiske Ocean og Antarktis, Wallis og Futuna, Mayotte, Saint Pierre og Miquelon, Aruba, De Nederlandske Antiller (Bonaire, Curacao, Saba, Sint Eustatius, Sint Maarten), Anguilla, Caymanøerne, Falklandsøerne, Sydgeorgien og Sydsandwichøerne, Montserrat, Pitcairn, Sankt Helene med tilhørende områder, det britiske antarktiske territorium, det britiske territorium i Det Indiske Ocean, Turks- og Caicosøerne, De Britiske Jomfruøer og Bermuda.

⁽²⁾ Områder i den yderste periferi: De Kanariske Øer, Réunion, Guyana, Martinique, Guadeloupe, Mayotte, Saint Martin, Azorerne og Madeira.

⁽³⁾ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/HTML/?uri=CELEX:62014CJ0132&from=DA>

Onsdag den 13. december 2017

163. minder om, at omfanget af støtte til mobilisering af indenlandske ressourcer stadig er ringe, og opfordrer indtrængende Kommissionen til at støtte udviklingslandene i kampen mod skatteunddragelse og øge den finansielle og tekniske bistand til deres nationale skattemyndigheder i overensstemmelse med forpligtelserne i Addis Abeba-handlingsplanen;

Udviklingslande

164. opfordrer EU til at tage hensyn til udviklingslandenes særlige juridiske forhold og dermed forbundne sårbarheder såsom manglende kapacitet hos de myndigheder, der har til opgave at bekæmpe skattesvig, skatteunddragelse og hvidvask; understreger behovet for tilstrækkelige overgangsperioder for de udviklingslande, der ikke har ressourcer eller kapacitet til at indsamle, forvalte og udveksle de krævede oplysninger som led i den automatiske informationsudveksling;

165. understreger, at der i forbindelse med udformningen af foranstaltninger og politikker til bekæmpelse af skatteundgåelse på nationalt, EU- og internationalt plan bør lægges særlig vægt på situationen i udviklingslandene og navnlig i de mindst udviklede lande, som normalt er dem, der rammes hårdest af selskabers skatteundgåelse og har meget små skattegrundlag og lave skattekvoter; understreger, at disse foranstaltninger og politikker bør bidrage til at generere offentlige indtægter svarende til den merværdi, der skabes på deres område, således at de pågældende lande har tilstrækkelige midler til at finansiere deres udviklingsstrategier;

166. opfordrer Kommissionen til at samarbejde med Den Afrikanske Union (AU) om at sikre, at foranstaltninger til bekæmpelse af ulovlige finansstrømme får en fremtrædende plads i Den Afrikanske Unions konvention om forebyggelse og bekæmpelse af korruption;

167. opfordrer EU og medlemsstaterne til at styrke den udviklingsvenlige politikkoherens på dette område og gentager sit krav om en analyse af de afsmittende virkninger af medlemsstaternes og EU's skattepolitik, så man kan vurdere deres indvirkning på udviklingslandene for så vidt angår vedtagne skatteoverenskomster og økonomiske partnerskabsaftaler;

168. opfordrer medlemsstaterne til at sikre en retfærdig behandling af udviklingslandene under forhandlingen af skatteoverenskomster og tage højde for deres særlige situation samt sikre en retfærdig fordeling af beskatningsrettigheder mellem oprindelses- og bopælslandene; opfordrer i denne forbindelse til, at man følger FN's modeloverenskomst og sikrer åbenhed i forbindelse med overenskomstforhandlingerne;

169. opfordrer til øget international støtte til udviklingslandene med henblik på at bekæmpe den korruption og hemmeligholdelse, som fremmer ulovlige finansstrømme; understreger, at kampen mod de ulovlige finansstrømme kræver et tæt internationalt samarbejde og en samordnet aktion mellem de udviklede lande og udviklingslandene i partnerskab med den private sektor og civilsamfundet; understreger, at det er nødvendigt at bidrage til at styrke skatteforvaltningernes kapacitet og videnoverførslen i partnerlande;

170. opfordrer til, at den offentlige udviklingsbistand i højere grad målrettes etablering af en passende lovramme samt styrkelse af skatteforvaltningen og af de institutioner, der er ansvarlige for bekæmpelse af ulovlige finansstrømme; mener, at denne bistand bør have form af tilførsel af teknisk ekspertise i ressourceforvaltning, finansiel information og antikorrupsionsregler;

171. beklager, at OECD's nuværende skatteudvalg ikke er tilstrækkeligt inkluderende; erindrer om sin holdning⁽¹⁾ vedrørende etablering af et globalt organ under FN's auspicer, som skal være veludstyret og have tilstrækkelige ekstra ressourcer, så det sikres, at alle lande kan deltage på lige fod ved udformning og reform af globale skattepolitikker;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 6. juli 2016 om afgørelser i skattespørgsmål og andre foranstaltninger af lignende art eller med lignende virkning (Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0310).

Onsdag den 13. december 2017

172. beklager, at udviklingslande for ikke at blive stemplet som ikkesamarbejdsvillige jurisdiktioner er nødt til at betale for at blive betragtet som deltagere i OECD's globale forum for gennemsigtighed og udveksling af oplysninger, hvor lande underkastes en evaluering af deres praksis i forhold til benchmarks, som de ikke selv i fuldt omfang har været med til at fastlægge;

173. understreger den vigtige rolle, som regionale organisationer og regionalt samarbejde skal spille for gennemførelsen af skatterevision hen over landegrænser under hensyntagen til nærheds- og komplementaritetsprincipperne; opfordrer til, at der i fællesskab udvikles en skatteoverenskomstmodel, der kan fjerne dobbeltbeskatning og derigennem forebygge misbrug; påpeger, at en afgørende forudsætning herfor vil være samarbejde og udveksling af oplysninger mellem de forskellige informationstjenester;

174. påpeger, at skattely plyndrer de globale naturressourcer, navnlig i udviklingslande; opfordrer EU til at støtte udviklingslandene i bekæmpelsen af korruption, kriminelle aktiviteter, skattesvig og hvidvask; anmoder Kommissionen om gennem samarbejde og udveksling af oplysninger at hjælpe disse lande med at bekæmpe udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud til skattely og til banker, som tilbyder bankhemmelighed; understreger, at alle disse lande skal overholde de fælles globale regler for automatisk udveksling af oplysninger om bankkonti;

175. opfordrer Kommissionen til i den fremtidige aftale om forbindelserne mellem EU og AVS-landene efter 2020 at indarbejde bestemmelser om bekæmpelse af skatteunddragelse, skattesvig og hvidvask;

176. opfordrer Kommissionen til snarest muligt at træffe supplerende foranstaltninger til styrkelse af EU-lovgivningen om konfliktmineraler; disse foranstaltninger bør sikre en integreret tilgang, der kan styrke den løbende dialog med mineralrige lande med henblik på at fremme internationale standarder for due diligence og gennemsigtighed som beskrevet i OECD's vejledning;

177. mener, at det internationale samfund, herunder parlamenterne, bør træffe alle nødvendige foranstaltninger til at indføre effektive og gennemsigtige skatte- og handelspolitikker; opfordrer til øget sammenhæng og bedre koordination i de foranstaltninger, der træffes på internationalt plan af OECD, G20, G8, G77, Den Afrikanske Union (AU), Verdensbanken, Den Internationale Valutafond (IMF) og Den Asiatiske Udviklingsbank (ADB);

6. Whistleblowere

178. frygter, at retsforfølgelse af whistleblowere med sigte på at bevare hemmeligheden kan afskrække fra at bringe uredelighed frem i lyset; understreger, at databeskyttelsen bør udformes på en sådan måde, at den beskytter dem, der handler i almenhedens interesse, og undgår at bringe whistleblowere til tavshed, samtidig med at den tilgodeser retssikkerheden for selskaber;

179. opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at færdiggøre en grundig vurdering af den eventuelle lovhjemmel for yderligere foranstaltninger på EU-plan og, hvis det er hensigtsmæssigt, foreslå omfattende horisontal lovgivning for såvel den offentlige som den private sektor, herunder redskaber til støtte for whistleblowere med henblik på at sikre dem effektiv beskyttelse og tilstrækkelig økonomisk bistand hurtigst muligt; mener, at whistleblowere som en prioritet frit bør kunne foretage anonyme indberetninger eller indgive klager til de interne indberetningsmekanismer for den pågældende organisation eller til de kompetente myndigheder, og at de endvidere bør beskyttes, uanset hvordan de vælger at foretage deres indberetninger;

180. anbefaler, at Kommissionen undersøger bedste praksis fra allerede eksisterende whistleblowerprogrammer i andre lande i verden og afholder offentlige høringer for at indhente synspunkter fra interesserede parter om indberetningsmekanismer;

181. understreger den rolle, som undersøgende journalistik spiller, og opfordrer Kommissionen til at sikre, at dens forslag tilbyder samme beskyttelse til undersøgende journalister som til whistleblowere;

Onsdag den 13. december 2017

182. mener, at arbejdsgiverne bør tilskyndes til at indføre interne indberetningsprocedurer, og at der inden for hver enkelt organisation bør være en person, der er ansvarlig for at modtage indberetninger; mener, at arbejdstagerrepræsentanter bør inddrages i udvælgelsen af denne ansvarlige person; henstiller, at EU's institutioner går foran med et godt eksempel ved hurtigt at indføre interne rammer for beskyttelse af whistleblowere;

183. fremhæver betydningen af at bevidstgøre medarbejdere og andre om den positive rolle, som whistleblowere spiller, og om de allerede eksisterende retlige rammer for whistleblowing; tilskynder medlemsstaterne til at gennemføre bevidstgørelseskampagner; mener, at der er behov for at indføre beskyttelsesforanstaltninger mod alle former for repressalier og chikane rettet mod whistleblowere samt fuld erstatning for de skader, de måtte lide;

184. opfordrer Kommissionen til at udvikle instrumenter, som navnlig skal tjene til beskyttelse mod ubegrundet retsforfølgning, økonomiske sanktioner og diskriminering af whistleblowere, og opfordrer til, at der i denne sammenhæng oprettes en generel fond, som delvis bør finansieres af indkrævede beløb eller indtægter fra bøder, med det formål at yde økonomisk støtte til whistleblowere, hvis eksistensgrundlag er truet, fordi de har afsløret relevante forhold;

7. Interinstitutionelt samarbejde

7.1. Samarbejde med Undersøgelsesudvalget om hvidvaskning af penge, skatteundgåelse og skatteunddragelse (PANA)

185. gør på ny opmærksom på vigtigheden af at respektere princippet om loyalt samarbejde mellem EU-institutionerne;

186. mener, at udvekslingen af oplysninger mellem EU-institutionerne bør forbedres, især hvad angår udlevering af relevante oplysninger til undersøgelsesudvalg;

187. beklager, at Rådet, Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen (erhvervsbeskatning), og nogle medlemsstater har udvist ringe engagement i forhold til PANA-udvalgets anmodninger om samarbejde; mener, at et stærkere engagement fra medlemsstaternes side er afgørende for at kunne forene indsatsen og opnå bedre resultater; beslutter at overvåge aktiviteterne og fremskridtene i Rådets Gruppe vedrørende Adfærdskodeksen (erhvervsbeskatning) gennem regelmæssige høringer; opfordrer Kommissionen til inden midten af 2018 at fremsætte et lovforslag i henhold til artikel 116 i TEUF, hvis medlemsstaterne ikke inden da har vedtaget en reform af mandatet for Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen;

188. finder det forkasteligt, at selv dokumenter, som i mellemtiden er blevet offentligt tilgængelige, kun delvist blev stillet til rådighed for dets undersøgelsesudvalg;

189. minder om, at Økofinrådet i december 2015 opfordrede Gruppen på Højt Plan til at nå til enighed om behovet for at forbedre den overordnede forvaltning, gennemsigtighed og arbejdsmetodik og til at færdiggøre reformen af Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen under det nederlandske formandskab; minder om, at Økofinrådet i marts 2016 opfordrede Gruppen på Højt Plan til at revidere de nye forvaltnings-, gennemsigtigheds- og arbejdsmetoder, navnlig med hensyn til beslutningsprocessens effektivitet bl.a. i relation til brugen af reglen om bred konsensus i 2017; afventer med interesse resultaterne af disse bestræbelser;

7.2. Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse

190. understreger, at de nuværende retlige rammer for undersøgelsesudvalgs arbejdsproces i Europa-Parlamentet er forældede og ikke kan tilvejebringe de nødvendige forudsætninger for en effektiv udøvelse af Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse;

191. understreger, at manglen på beføjelser og den begrænsede adgang til dokumenter i betydelig grad har vanskeliggjort og forsinket undersøgelsesarbejdet, hvilket skal ses i lyset af undersøgelsens midlertidige karakter, ligesom det har umuliggjort en udtømmende vurdering af påståede overtrædelser af EU-retten;

Onsdag den 13. december 2017

192. bemærker, at Kommissionen og Rådet i forbindelse med flere nylige undersøgelses- og særudvalg (herunder PANA) i nogle tilfælde har undladt at fremlægge de ønskede dokumenter og i andre tilfælde har fremlagt dem med stor forsinkelse; opfordrer til indførelse af en ansvarlighedsmekanisme for at sikre en øjeblikkelig og garanteret udlevering af de dokumenter til Parlamentet, som undersøgelses- eller særudvalg anmoder om og har ret til aktindsigt i;

193. mener, at undersøgelsesretten er en af Parlamentets vigtige kompetencer; opfordrer EU-institutionerne til at styrke Parlamentets undersøgelsesbeføjelser på grundlag af artikel 226 i TEUF; er af den faste overbevisning, at muligheden for at kunne indkalde personer af interesse som vidner og få adgang til relevante dokumenter er afgørende for, at parlamentariske undersøgelsesudvalg kan fungere tilfredsstillende;

194. understreger, at det er afgørende for udøvelsen af demokratisk kontrol med den udøvende magt, at Parlamentet understøttes af undersøgelsesbeføjelser, som svarer til dem, de nationale parlamenter i EU's medlemsstater har; mener, at Parlamentet for at udfylde denne demokratiske kontrolrolle skal have beføjelser til at indkalde og pålægge vidner at give møde og kunne kræve fremlæggelse af dokumenter; mener, at medlemsstaterne, for at disse rettigheder kan udøves, må enes om at indføre sanktioner mod enkeltpersoner for udeblivelse eller manglende fremlæggelse af dokumenter på linje med national lovgivning vedrørende nationale parlamentariske undersøgelser; gentager, at det støtter den holdning, der kom til udtryk i dets forslag fra 2012 om dette spørgsmål ⁽¹⁾;

195. er besluttet på at nedsætte et permanent undersøgelsesudvalg efter modellen fra den amerikanske kongres;

196. opfordrer Parlamentets politiske grupper til at træffe afgørelse om nedsættelse af et midlertidigt særligt udvalg i den nuværende valgperiode til at følge op på arbejdet i PANA-udvalget og til at undersøge de seneste afsløringer i paradis-papirerne;

197. kræver uden at det berører eventuelle andre passende foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 116a, stk. 3, i Parlamentets forretningsorden, at generalsekretæren inddrager adgangskort med lang gyldighed fra enhver virksomhed, der har nægtet at give møde efter en officiel indkaldelse fra undersøgelsesudvalget;

198. opfordrer medlemsstaterne til at forbedre gennemsigtigheden, ansvarligheden og effektiviteten af arbejdsmetoderne i Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen så hurtigt som muligt;

199. anmoder Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen om at udarbejde en årsrapport, som indkredser og beskriver de mest skadelige skatteforanstaltninger, der anvendes i medlemsstaterne, og hvilke modforanstaltninger, der træffes;

200. anmoder om, at den nødvendige reform af Gruppen om Adfærdskodeksen (erhvervsbeskatning) fuldføres, i hvilken forbindelse der skal sikres fuld gennemsigtighed og inddragelse af alle institutioner og civilsamfundet; opfordrer i forbindelse med denne reform til, at ledelsesstrukturen for Gruppen om Adfærdskodeksen og dens gennemsigtighed omlægges radikalt, inklusive gruppens mandat og interne regler samt beslutningsprocesserne og kriterierne for udpegning af skatteforanstaltninger som skadelige, der fastlægges af medlemsstaterne;

7.3. Andre institutioner

201. glæder sig over oprettelsen af en fælles uafhængig europæisk anklagemyndighed (EPPO) som et første skridt på vejen og opfordrer alle medlemsstaterne til at tilslutte sig dette initiativ;

202. efterlyser stærkere håndhævelsesbeføjelser til Kommissionen med henblik på at sikre en effektiv og sammenhængende gennemførelse af EU-lovgivningen i medlemsstaterne og styrkede undersøgelsesbeføjelser til Europa-Parlamentet;

203. opfordrer til, at der oprettes et nyt EU-organ for sammenhæng i og samordning af skattepolitikken (Union Tax Policy Coherence and Coordination Centre, TPCCC) i Kommissionens regi, som skal tage sig af systemiske svagheder i samarbejdet mellem de kompetente myndigheder i hele EU;

204. opfordrer til en betydelig styrkelse af FIU.net-samarbejdet inden for rammerne af Europol, og foreslår, at disse aktiviteter kædes sammen med den foreslåede TPCCC i håbet om at skabe et »skatte-Europol«, som er i stand til både at koordinere medlemsstaternes skattepolitikker og styrke medlemsstaternes myndigheder i forbindelse med efterforskning og afsløring af ulovlige internationale skatteordninger;

⁽¹⁾ EUT C 264 E af 13.9.2013, s. 41.

Onsdag den 13. december 2017

205. anmoder medlemsstaterne om i forbindelse med traktatreformen at støtte, at beslutninger om skattepolitik kan vedtages med kvalificeret flertal i Rådet og under den almindelige lovgivningsprocedure;

o

o o

206. pålægger sin formand at sende denne henstilling samt undersøgelsesudvalgets endelige beretning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
